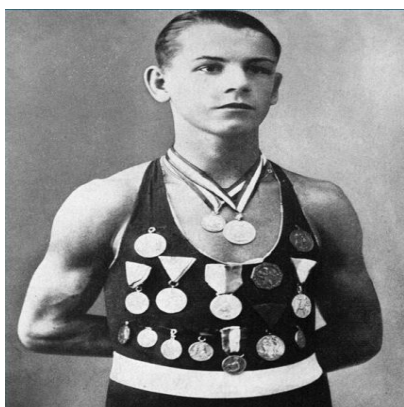

Magyarok az olimpiákon – Énekes István lett a légsúly királya az 1932-es Los Angeles-i olimpián

Description

Kocsis Antal első magyar olimpiai bokszaranya után csak a következő 1932-es játékokig kellett várni a következő nagy sikerre. A legkisebbek küzdelme, a légsúly ezúttal is magyar sikert hozott, az 1930-ban Európa-bajnok Énekes István szerezte az ökölvívósportunk második olimpiai aranyérmét 1932-ben.

Los Angeles rendezhette meg a következő olimpiai játékokat 1932-ben, amelyre alaposan rányomta a bélyegét a gazdasági világválság. Az olimpiai ökölvívótorna ötnaposra nyúlt 1932 augusztusában, a pontozás, a lebonyolítás, a súlycsoportok, mind megfelelték az 1928-as standardnak.

Összesen 112 aranyérmet osztottak ki Los Angelesben, ebből nyolcat ökölvívásban lehetett megszerezni. A nagy utazási távolságok miatt ezúttal kevesebb versenyző, összesen 85 vett részt az 1932-es olimpiai boksztornán 18 nemzetet képviselve. A világ legjobbjai ennek ellenére részt vettek a versenyen, a britek, az olaszok, az argentinok, a németek, a dél-afrikaiak, a kanadaiak, és az amerikaiak egyaránt erős csapattal szerepeltek az angyalok városában.

A jelentős költségek és a több mint 10 ezer km-es távolság miatt Magyarországot csak két ökölvívó képviselte az 1932-es olimpián, de mindketten kiváló minőséget képviseltek. Az 1930-as Európa-bajnokságot Budapest rendezhette, amelyen a magyar válogatott három aranyérem mellett két ezüstöt is szerzett. A Los Angeles-i magyar duó Énekes István arany-, Szigeti Lajos pedig ezüstérmet szerzett két évvel az olimpiát megelőzően.

Steve Klaust, az Egyesült Államokban élő magyar származású szakvezetőt is felkérték az olimpiai felkészüléshez, ő azonban iszonyatosan rossz körülményekről számolt be. A magyar ökölvívás kezdeti sikereit ilyen rossz viszonyok között érte el, gyakori volt a versenyzők között az éhezés, a nélkülözés.

Énekes István súlycsoportjában összesen tizenketten mérlegeltek, a magyar ökölvívónak a legjobb nyolc közé jutásért is bokszolnia kellett a sorsolást követően. A 21 éves magyar a 18 esztendőes francia Gaston Fayaud ellen kezdett, és a várakozásoknak megfelelően legyőzte ifjabb ellenfelét. Az olimpiát megelőzően egy másik magyar ökölvívó Kubinyi Frigyes legyőzte az olasz Edelweis Rodriguezt egy válogatott csapattalálkozón, így nem okozott meglepetést, hogy Énekes István is felülmúlta őt a Los Angeles-i negyedöntőben.

Énekes ellenfele a legjobb négyben az 1932-ben addig veretlen amerikai Lou Salica volt, de a magyar ökölvívó nagyobb tudása ellen tehetetlennek bizonyult, és elvesztette nagy győzelmi szériáját. Salica egyértelműen aranyesélyes volt 1932-ben, amelyet profi világbajnoki címekkel bizonyított később és szép kort megélve, 2002-ben 90 esztendősen hunyt el. Énekes a döntőben a mexikói Francisco Cabanas ellen is bizonyította remek technikai képzettségét, valamint gyorsaságát, és a magyar bokszsport második olimpiai aranyérmét szerezte meg.

Francisco Cabanas, akárcsak az amerikai Lou Salica, 90 évet élt meg, míg Énekes István már 1940-ben búcsúzott a világtól 29 esztendősen. Emlékének az Énekes István emlékversennyel adózunk, amelyre minden év februárjában kerül sor, és fontos nemzeti válogató az ifjúságiaknak.

A másik Los Angeles-i olimpikon, az Eb-ezüstérmes Szigeti Lajos a középsúly negyedöntőjében búcsúzott, legyőzője a dél-afrikai Ernest Pierce volt, aki végül bronzérmét szerzett a súlycsoportban.